

Sæbe, som man vilde indføre os med for at barbere os; ja, jeg maa tilstaae, at nu er Barbertiden kommen for os. Den ærede Kirke- og Underviisningsminister, der har underhandlet med os angaaende den Lov, der nu gjælder, og som man nu ønsker forandret, har søgt at komme bort fra, at han har givet os Ny Mølle som et Pant paa, at vi med Tiden kunde komme ind i det Indre af Landet, men det er af vægtige Stemmer blevet godtgjort, at den ærede Minister ikke kan komme bort derfra, idet man har henviist til hans Udtalelser under Sagens tidligere Behandling. Forleden Dag, under den anden Sernbanesags Forhandling, kom den ærede Kirke- og Underviisningsminister til at benævne Fredericia og Veile som to af Danmarks Østtre; den ærede Minister udtalte sig saaledes, fordi han derved vilde bebrejde den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, at han havde omtalt Fredericia og Veile ikke paa den smukkeste Maade — jeg tør ikke bestemt sige, om der blev brugt Udtrykket: „paa en haanende Maade“, men i ethvert Tilfælde var det Meningen, at det ikke var paa den smukkeste Maade — jeg maa tilstaae, at da den ærede Minister udtalte disse Ord og brugte Udtrykket „Danmarks Østtre“, paatrængte sig mig den Tølelse, at Danmark havde flere Østtre, som jeg meget vilde ønske, at den ærede Kirke- og Underviisningsminister faderlig vilde tage i sin Favn, og den Datter, som jeg her nærmest sigter til, er det Indre af Landet; jeg indrømmer vel, at den ikke er saa heldig stillet som Veile og Fredericia, der ere klædte som Prindsesser, medens denne Datter, det Indre af Landet, kun er klædt i Badmel, men netop derfor trænger hun ogsaa mere til den ærede Ministers faderlige Omsorg. Jeg skulde derfor meget ønske, at den ærede Minister vilde have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold, og jeg troer, at man bedst sørger for det Indre af Landet ved at fastholde det, som engang er givet ved Lov, nemlig Ny Mølle, thi da er der idetmindste Udsigt til, at man engang i Tiden kan komme ind i det Indre af Landet, der ogsaa er en Datter. Den ærede Kirke- og Underviisningsminister har engang udtalt, at de, der betalte vore Varer bedst, vare de bedste Patrioter; jeg deler ganske hans Mening

i saa Henseende, og uagtet jeg veed, at man ikke ynder at omtale det, maa jeg dog tilføie, at Hamborg og hvad der ligger søndenfor Thyland ere de bedste Patrioter, thi det er dem, som have betalt vore Varer bedst, men hvorfor skal man affkære Forbindelsen med dem, som hidtil have betalt vore Varer bedst? Det er mig aldeles ubegribeligt. Den ærede Indvrigsminister rettede en Behreidelse imod den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds, eller rettere han vilde tilbagevise det Foredrag, der af ham blev holdt, idet det skulde ligge udenfor Forhandlingernes Gjenstand — jeg skal nu ikke opholde mig videre derved, det blev indbegaaet strax efter — den ærede Minister vilde, om jeg huffer ret, fralægge sig, at der under den tidligere Forhandling var skeet Noget i det andet Thing, som kunde hedde Mægling; nu har jeg idag med Fornøjelse hørt, at han har indrømmet, at der var skeet Noget, som man med fuld Ret turde benævne med Ordet Mægling, hvorved en Overenskomst kom istand, og herved sigter jeg til det meget omtalte Punkt Ny Mølle.

Lad os et Dieblit see, hvad Regjeringen egentlig byder os som Pant for, at det kan faae sit egentlige Dufte, den rene skjære Østbane, opfyldt. Man vil bort fra Ny og gaae til Fuldbro; men nu maa jeg tilstaae, at jeg ikke klart indseer, hvilke Egenstaber det er, der gjøre Fuldbro saa meget fordeelagtigere end Ny. Ja, man nævner Vandveien til Silkeborg fra Fuldbro eller Banen Silkeborg-Marhuus. Jeg er imidlertid kommen i det Tilfælde, at jeg ikke mere troer paa saadant Pant; jeg er bleven mistænksom i den Henseende, og, hvad jeg ikke har i Haanden, troer jeg ikke paa. Tidligere har jeg vel troet paa saadanne Pantex; men ved Forhandlingernes Gang er jeg kommen til den Overbeviisning, at man skal være varsom med at sætte Lid dertil. Som Følge af, at jeg saaledes ikke troer, at man fra Marhuus vil komme ind i det Indre af Thyland, maa jeg bede fastholdt Ny Mølle og bede enhver af de ærede Herrer erindre, at Banen fra Marhuus til Silkeborg — som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) bemærkede — er en Lækkerbidsken, der bydes dem, der ikke ville have den